

عنوان مقاله:

بررسی اثربخشی برنامه فرزندپروری مثبت بر استرس والدگری و خودکارآمدی والدگری زنان سرپرست خانوار

محل انتشار:

سومین همایش ملی روان شناسی بالینی کودک و نوجوان (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

آزاده چوب فروش زاده - دانشیار، گروه روانشناسی، دانشکده علوم انسانی و اجتماعی، دانشگاه اردکان، اردکان، ایران

زهرا احمدی اردکانی - مربی، گروه مشاوره، دانشکده علوم انسانی و اجتماعی، دانشگاه اردکان، اردکان، ایران

هدی عطاریان پوراصفهانی - کارشناسی ارشد، گروه مشاوره، دانشکده علوم انسانی و اجتماعی، دانشگاه اردکان، اردکان، ایران

خلاصه مقاله:

عوامل خطر ساز خانوادگی مانند فرزندپروری ناکارآمد والدین به ویژه مادران میتواند بر مشکلات عاطفی و رفتاری در نوجوانان و افزایش مشکلات روانشناختی والدین مانند استرس و خودکارآمدی والدگری تاثیر بگذارد. هدف از پژوهش حاضر بررسی اثربخشی برنامه فرزندپروری مثبت بر استرس والدگری و خودکارآمدی والدگری زنان سرپرست خانوار دارای فرزند نوجوان می باشد. پژوهش حاضر از نوع نیمه آزمایشی با پیش آزمون و پس آزمون می باشد. جامعه پژوهش را کلیه زنان سرپرست خانوار تحت حمایت کمیته امداد شهر یزد در سال ۱۳۹۹ که دارای فرزند نوجوان بودند تشکیل می دادند. نمونه پژوهش شامل ۳۰ زن سرپرست خانوار بودند که به شیوه در دسترس انتخاب شدند و به شیوه تصادفی به دو گروه آزمایش و کنترل تخصیص داده شدند. به منظور سنجش متغیرهای پژوهش از پرسشنامه خودکارآمدی والدگری دومکا و همکاران (۱۹۹۶) و پرسشنامه تنیدگی والدین ابدین (۱۹۶۷) استفاده شد. تحلیل کواریانس نشان داد که آموزش فرزندپروری مثبت بر کاهش استرس والدگری و بهبود خودکارآمدی والدگری زنان سرپرست خانوار دارای فرزند نوجوان تاثیر دارد. ($P < 0/05$) با توجه به تاثیر آموزش فرزندپروری مثبت بر کاهش استرس و خودکارآمدی والدگری زنان سرپرست خانوار به نظر می رسد که متخصصان سلامت روان می توانند از این شیوه در جهت بهبود سلامت روانشناختی زنان و کاهش ناسازگاری های رفتاری فرزندان استفاده کنند.

کلمات کلیدی:

فرزندپروری مثبت، استرس والدگری، خودکارآمدی والدگری، زنان سرپرست خانوار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1988906>

